

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției Europene privind Televiziunea Transfrontieră a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989 și acceptarea Protocolului de amendare a Convenției Europene privind Televiziunea Transfrontieră a Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 1 octombrie 1998

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Convenției Europene privind Televiziunea Transfrontieră a Consiliului Europei, adoptată la Strasbourg la 5 mai 1989 și acceptarea Protocolului de amendare a Convenției Europene privind Televiziunea Transfrontieră a Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 1 octombrie 1998, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.112 din 25.07.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. În art.10 alin.(1) din Convenție se prevede că “Fiecare Parte transmițătoare se va asigura, în măsura posibilului și prin mijloace adecvate, ca radiodifuzorii să rezerve operelor europene o proporție majoritară din timpul de transmisie ...”.

Această dispoziție contravine însă altor obligații, asumate deja de România prin tratatele bilaterale sau multilaterale. Astfel, art.1-8 din Acordul TRIPS (Trade Related Aspects of Intellectual Property Right) din carul Organizației Mondiale a Comerțului - Runda Uruguay - consacră **principiul tratamentului național și principiul tratamentului națiunii celei mai favorizate**, ambele asigurând

nediscriminarea între străini și naționali. România a ratificat Acordul TRIPS prin Legea nr.133/1994.

De asemenea, în Acordul comercial româno-american ratificat prin Legea nr.50/1992, în textele referitoare la proprietatea intelectuală, este prevăzută clauza națiuni celei mai favorizate.

Din câte cunoaștem, partea americană a solicitat deja, în baza Acordului menționat respectarea clauzei națiunii celei mai favorizate; or România nu poate acorda la două sau mai multe Părți “o proporție majoritară din timpul de transmisie”.

2. Referirea din același text la “**opere europene**” este generală și imprecisă. Nu se înțelege dacă prin aceasta sunt avute în vedere operele oricăror țări europene sau numai ale țărilor membre ale Uniunii Europene și ale Părților la Convenție.

Tot din art.10 alin.1 rezultă că ponderea producțiilor proprii (românești) ar trebui să fie mai mică decât cea a “operelor europene”.

3. Pentru clarificarea acestor aspecte, sugerăm ca, înainte de ratificarea Convenției, inițiatorul să procedeze la consultări cu alte state europene (Franța, Germania, Italia) care au ratificat deja Convenția în cauză și care sunt Părți și la Acordul TRIPS, pentru a vedea cum interpretează acestea dispozițiile respective. Cu prilejul acestor consultări s-ar putea clarifica și faptul dacă formularea din art.10 alin.1 “Fiecare parte transmițătoare se va asigura, **în măsura posibilului ...**” (“Chaque Partie de transmission veille, chaque fois que cela est réalisable ...”) poate fi interpretată în sensul că nu este obligatoriu ca operelor europene să li se rezerve în toate cazurile o proporție majoritară din timpul de transmisie.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 743/27.07.2001